

தீவிட்டையும் பின்னாக்கை டித்துப் பார்த்துவிட்டான். அன்னம் கூடியமட்டும்வெதன் மும் பிசைந்து குழுத்து ஆட அவன் இம்மியும் இசைவதா உக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கி யில்லை. பலாத்காரமாக அவ கொத் தூக்கித்தோளில் போட்டுக் கொண்டுடைக்கிறோன் அன் நீர்ம். கையையும் காலையும் உதறி அழுத்தொடங்கினான் சங்கையைப் பற்றிய வண்ணம் தீர்வு.

குழந்தை சந்திரன் அவள் பக்கத்தில் வந்துள்ளது, வலது கையையும் காலையும் உதறி அழுத்தொடங்கினான் சங்கையைப் பற்றிய வண்ணம் தீர்வு.

இடதுகையால் தன்னுடைய தங்கையைச் சொறிந்து சினுங்கு என்ற அன்னத்தின் நெஞ்சக் கூட்டுக்குள் தாளமுடியாத வருத் தம். அவன் சினை வுக்கு குரவி கிறுன்.

தளர்ந்துகிடந்த தாவணிச் சேலையை ஒதுக்கிச் சரிசெய்து கணவனின் சினைவு மனத் கொண்டு “என்ன ராசா” திரையில் மாண்சீகமாகத்

Թ Ա Ր Ե Ր Ե

EELA NADU: National Tamil Daily Post Box 49, Jaffna
Telegrams **EELA NADU** Jaffna. Phone: 389

யாழில்பாணம் சுபகிருது ஆண்டு பங்குளி மீ 11(24-3 - 63)

அன்னதானம்

“ஒருாள் உண்வை ஓழி என்றால் ஒழியாய், இருநாளைக்கு ஏலென்றால் ஏலாய், ஒருநாளும் — எங்நோ வறியாய், இடுமபைக்கர் என் வயிரே உன் கேடு வாழ்தலாது” — ஒளக்கவ்யார்.

பட்டினியால் எவ்வளவுநாள் எப்படியெல் லாம் சங்கடப்பட்டாரோ, தமிழ்ப்பாட்டி இப்படிப் பாட! கூழுக்கு ஒள்வை என்பர், பசிக்குக் கூழ் கிடைத்தால் போதுமாம். அவர் பாடி விடுவாராம்!

பாடினால் ஓன்றைப் பாட்டிக்குக் கூழக்கிடதை
திருக்கும். அவரைப்போல் எல்லாப்பாட்டிகளுக்கும் பாடமுடியுமா? பாடமுடியாத முதாட்டிகள் தங்கள் பசியாற என் செய்வது? இக்காலத்தில் ‘பசி’ என்று எவ்வளவு கதறினாலும், யார் காதில் போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள்!

‘அது அவர்கள் விதி, பிச்சை எடுக்கிறார்கள். பிச்சை போடுவது சோம்பேற்றித்தனத்தை வளர்ப்பதாகும். ஏதாவது வேலைசெய்து பிழைக்கப்படுமே’ என்று வாய் வேதாந்தம் பேசி, மனதை மரக்கட்டையாக்கிக் கொள்பவர் எம்மிடையே பலங்கள்.

வேலை கிடைப்பதாயின், அதைச் செய்து பிழைக்கப் பலரும் தயாராக இருப்பர். மானம் விட்டுப் பிச்சை எடுக்க முன்வர மாட்டார்கள். வேலையார் கொடுக்கிறார்கள்? பட்டினிப் பிசாசி விருந்து விடுபட வேறுவழியின்றி, கடைசி வழி யாகக் கப்பறை எடுக்கின்றனர். அந்தப் பிச்சையும் போடக்கூடாதென்று நாம் கூறிவிட்டால், அவர்கள் கதிதான் என்ன?

இப்போது நடப்பது பட்டினி ஒழிப்புவாரம். இதை முன்னிட்டு, ஜக்கியாடுகள் சபையின் பொதுக்காரியத்தில், இலங்கை கவர்னர் ஜெனரல், பிரதமமந்திரி, விவசாயமந்திரிவரை பல ரும் பெரிய பெரிய அற்கக்கைகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிக்காக விசேஷ முத்திரைகளை யாழ்ப்பாணத்திலும் விற்பனை செய்தனராம். ஆனால் உலகிலே ஒருவரது பட்டினியையாவது ஆற்ற உணவு அளித்தனரா? இவ்வாரத்திலாவது உலகில் யாரும் பட்டினியின்றி வாழ ஏதும் ஒழுங்கு செய்தனரா? அப்படி எதுவும் செய்த தாகத் தெரியவில்லை.

உணவுற்றபத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்றும், சுயதேவையைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்றும், சிரமதானம் செய்யவேண்டுமென்றும், பலரும் பல பல்லவிகளைப்பாடியுள்ளனர். இந்தப் பழைய பல்லவிகள், யாருடைய பட்டினியையும் உடனடியாக மாற்ற உதவமுடியுமா?

இங்கு இலங்கையில் தென்னாந்தோப்புகளும் தேங்காய் உற்பத்தியும் அதிசம். மரங்களில் இளநிர் குலைகுலையாகக் குலுங்குகின்றன. மிகவும் தாகத்துடன் வந்த ஒருவருந்து, கையில் காசில்லாவிடில், அந்த ஒரு இளநீரும் கிடைக்கமுடியுமா? அதே போல் தேயிலையை உலகெல்லாம் நாம் ‘சப்ளை’ செய்வோம். இலங்கைத் தேயிலையை அருந்துங்கள் என்று உலகில் விளம்பரம் செய்வோம். ஆனால் தேயிலைத் தோட்டத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஓர் எளிய குடும்பத்திடம் காசில்லாவிடில், அக் குடும்பத்துக்கு ஒரு வாய்த் தேத்தண்ணீரும் கிடைக்கவனைக்கிட்டா?

இப்போது நடைபெறும் ‘பட்டினி விடுதலை வாரம்’ என்பதெல்லாம், பட்டினிப்பட்டாளத்துக்கு அர்த்தமற்ற வெறும் கூச்சலாகவே கோன்றுக் கூடும்.

இங்கு உணவு உற்பத்தி செய்வதன் அடிப்படை நோக்கம், அதிக லாபம்பெறுவேண்டுமென்பதே ஒழிய, அதிக முக்களின் பசி பட்டினியை நிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணே ம் எத்தனை பேரூக்கு உண்டு?

வெளாண்மையும், உணவு சமைப்பதும் பிறரது பசிலை நீக்குவதற்கே என்ற பெரு நோக்கம், தமிழ்ப் பண்பாக இருந்துவந்தது. தானங்களில் சிறந்தது அன்னதானமென்று பழமொழியிருந்டு. அதையெல்லாம் இந்த நவநாகரத்தில் மறந்ததால், சமூக அநீதிகள் பெருகி, பலாத்காரப் பூட்சி இயக்கங்கள் நம்மைப் பயமுறுத்துகின்றன. இவற்றிலிருந்து தப்பவேண்டுமாயின் மீண்டும் அன்பின் அடிப்படையில், நமது சமூகவாழ்வு அமைய வேண்டும். அப்போது பிறர்பட்டினியாற்ற, நாம் பட்டினி கிடப்போம். அந்தப்பண்பும் அன்பும் மீண்டும் நம்மிடை வளருமா?

இரத்தினக் கம்பளம்

நம்பற்குரிய இவ்வீரர்!

காலங்கென்ற கல்கி ஆசிரியர் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க ஆண்டுக்குழாவுக்காகச் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு கொழும்பு வந்திருந்தபோது கலைக்களைச் சியத் தொகுதி ஆசிரியர் திருப்பெரியசாமித்தாரனும் கூடவந்திருந்து இவ்வள்ளுக்காம் பிட்டு முயற்சியில் இவ்வளவு காலமாகத் தனித்து நின்று அயராது, சலியாது உழைத்த மனுஷன் தமது பெயரை எங்கேயாவது எந்த ஒரு சந்தர்ப் பத்திலாவது சேர்த்துவிட என்னவில்லையே” என்று வியப்புத் தெரிவித்தார்.

திருந்தார். இவர்கள் கொழும் பில் தங்கியிருந்த சில தினங்களில் ஒருநாள் இலக்கியை நண்பர்கள் கூடிப்பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். திரு. பெரியசாமித்துரான் திரு. சிறந்த எழுத்தாளர்; கவி ஞர். பாரதியாரின் பாடலைத் தொடருப் பேச ஆர்ப்பித்து விட்டால் உணர்ச்சியில் மூழ் கிப்போய்விடுவது. “தமிழா, பற! மேலே மேலே பற! பற!” திரு. தூரன் அப்பொழுது தான் புதிதாக வளர்த்துவிட்ட மீசையைக் குறிப்பிட்டு கிண்டலாக ஏதோ தமாஷ் செய்தார். அவரோடு சேர்ந்து கொண்டு கல்கி ஆசிரியரும், “ஆமாம், எதுக்காகப் புதி தாக மீசைவிட்ட தொடங்கி யிருக்கிறார்கள் தூரன், கலைக்களஞ்சியத் தொகுதி முழுவதும் வெளியிட்டபிரிபாடுதான் மீசை எடுப்பது என்று சபதம் பூன்டிருக்கிறார்களோ என்று. திரு. தூரனே இந்தக் கிண்டல் பேச்க்கூடல்லாம் பதிலாகச் சம்மா ஒரு மென்முறை வெளியிடுவதை இந்தக் கல்விமான்.

வல செய்துவிட்டுக் கூற இலங்கை வைத்திருந்த ஓர் இலங்கை நண்பின் கடைப்புத்தகத் தைத் தொடர்ந்து படித்துக் கொண்டிருந்தார். பதின் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிற பாடு கலைக்களுக்கும் சியத் தொகுதி வெளியீட்டிடத் தொகுதி வெற்றி சரமாகப் பூர்த்தி செய்துவிட்டது. தூரன் சமீபத்தில் பண முடிபுப் பிளித்துக் கொள்ளிக் கப்பட்டதாக ஒரு செய்தி தெரிவிக்கிறது. அந்த வைபவத்தில் பேசிய ஒரு பெரியார் திரு. பெரியசாமித்தார வின் தன்னடக்கப் பண்பைப் பெரிதும் பாராட்டி “இந்தை பெரிய செய்துவிட்டுக்கூற வேண்டும் தொடர்ந்து தாங்கள் கற்றிருந்த சாஸ்திரப் புலமையுடன் தர்க்கம் செய்து கொண்டிருந்த பேரறிஞர் களைப் பார்த்து பட்கோட்டி “ஐயா கனவன்களே, உங்களுக்கு நீச்சல் சாஸ்திரம் தெரியுமா? படகில் ஒட்டை விழுங்குவிட்டது; நா மூலோரும் தண்ணீரில் மூழ்கப் போகி இரும். இப்பொழுத்திரத்தை வென்ற அவரது உயிர்தப்பிக்கொள்ள நீச்சல் சாஸ்திரம் தெரிந்தால் ஆச்ச. இல்லாவிட்டால் அதோகதிதான்” என்று கூக்கவிட நீச்சல் சாஸ்திரம் பற்றி ஒரு விகடத்துணுக்கு கேட்கிறீர் (7ம் பக்கம் பார்க்க)

“இத்தனை பெரியதொரு வெளி கணா?

அடைத்தது: கற்பணதிற
இதை மேதை பேதோவன்

— வி. என். பி. —

கந்தாடக சங்கீதத்துக்கு தியாகையர் எப்படியோ அப்படித்தன் ஜெராமி சங்கீதத்துக்கு பேதோவன். இளம் வயதிலேயே காது இரண்டும் முழுச்சிசுவிடாகிவிட்டது. ஆறுல் அந்தச்செவிலே பேதோவனுக்கும் ஜெராமி சங்கீதத்துக்கும் கிறந்த வரப்பிரசாரதமாக அமைந்தது. மூட்டிக் கொண் பேரோவன் இறைவனாடி எப்தியதினம் மார்ச்சரதம் 26-ம் திகதி.

தியாகையர், முத்துவீராமி தீக்விதர், சியாமாசால்திரி இம் முவரையும் கர்நாடக சங்கீத திரிமூர்த்திகள் என்றழைப் போம். இதுபோலவே, ஜூரோப் பியா சங்கீதத்துக்கும் பேதோ வன், பாக், மோஸாட் ஆகிய முவரும் திரிமூர்த்திகள். தியாகையரும் பேதோவனும் தன் விகரில்லாத சங்கீத மேதைகள். அவர்களைப் போன்ற வர்களைக் காட்டிலும் அதிக தீட்சன் யமாயிருக்க வேண்டுமோ அது என்னிடம் மழுங்கியிட்டுத்தெறு நான் எப்படி ஒப்புக்கொள்வது? எனக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் ஒருவன் தூரத்தே இனிமையான ஞபோசை கேட்கிறதென்று சொல்லும்போது என் மரனம் பறிபோகிறது. இக்குறைபாடு என்னைப் பலதடவை தற்கொலைக்குச் சம்பியாயும் அழைத்துகிறேன்.

இசைப்புவர்கள் மேனுட்டிலும் சரி இந்தியாவிலும் சரி இனி மேலதான் பிறக்க வேண்டும். இருவரும் ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள்ளனப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கர்னாடக சங்கத் தத்துக்கு தஞ்சாவூர்மாவட்டம் எவ்வளவு பிரசித்திபெற்றதோ? அதுபோல ஜீராப்பிய சங்கத் தத்துக்கு ஜெர்மனி - திருவையற்றிலுள்ள தியாகராஜ சமாதிக்கு இன்றும் சங்கீத வித்துவாணிகள் அஞ்சலி செய்கிறார்கள். அது போலவே, ஜீராப்பிய சங்கீத வித்துவாணிகள் இன்றும் பேரே தாவனி ஸ் சிலைக்குமுன் நின்று காணிக்கை செலுத்துவார்கள். கர்னாடக வள்ளுக்கும் குறிப்பிட வியன்முதலாவது 'ஸ்ரீமிப்பவனி' விசித்திரமான குணங்கள் வரவும் பேதோவனிடமும் காணப்பட்டன. அடக்கமுடியாத கோபம், பின்னிரக்கம், கவலையினம், மறதி, போன்து அந்த வெட்டக் கேட்டடைத் தாங்க முடியவில்லை. நகரை விட்டு நாட்டுக்குள் சென்று மறைவாக வாழுந்தார். இச்சுருமதியில் அவர் எழுதிய ஒரு குறிப்பு அவருடைய கண்ணொயும் கலங்கவைக்கும். தமக்குண்டான வெட்கம், ஆற்றுத் தன்மை, ஆத்திரம், இழிவு - எல்லாவற்றையும் அதில் சொட்டுமிகுங்கள். அது வருஷர்தோச பேரிடாத பேர்களின் பேர்கள் மேதாக்குக்கூடிய பிறவி மேதாக்குக்கூடிய வரவும் பேதோவனிடமும் காணப்பட்டன.

